

Ulf Nilson: En permanent underklass är ett fruktansvärt misslyckande

Finns Sverige om 50 år?

En god vän ställde frågan en av dessa hemska, dödsörka vintereftermiddagar vi har. Svaret blev självklart nej. Länder förändras, liksom människor - det land som vi som är gamla nog upplevde 1957 skulle yngre svenskar inte känna igen.

Man fick sparken - men det var lätt att få jobb.

Vi var fattigare - men betalade mindre skatt.

Vi var rörligare - men fick inga bidrag.

Hur det blir om 50 år har jag ingen aning om, men en sak är klar: Förändringens vindar blåser just nu med stor kraft från alla håll och kanter.

Från Malmö rapporteras att över 300 invandrare, många irakier, bor på gatan, sover på nattbuss. Både Time och Herald Tribune har uppmärksammat eländet - plus den människosmuggling som ligger bakom. Till och med Malmös politiske boss, Ilmar Reepalu, har konstaterat att situationen är katastrofal...

Var befann sig herr Reepalu under tidigare år? Vad tänker svenska myndigheter göra?

Ja, en sak man tänker göra är bereda plats åt fler irakier. Bushs vettlöst skötta krig har skapat ett astronomiskt flyktingproblem, en världskatastrof. Främst i Mellanöstern - uppåt 2 MILJONER! - men också i Europa, där Sverige, med en bråkdel av befolkningen tar emot HÄLFTEN av nykomlingarna.

BEKVÄMLIGHET PÅ ETT KALLT STÄLLE

...lyder Times rubrik. Men särskilt bekvämt är det väl knappast på gatan i Malmö?

I fjol tog Sverige emot 96 800 invandrare, den högsta siffran sen vi började mäta för 131 år sen. Åtskilliga flyttade under samma tid ut ur landet, men nettoresultatet blev ökning med cirka en halv procent av folkmängden. Det var likadant under flera år i början på 90-talet och prognosen för 2007 är mer av samma sak - inklusive förvandlingen av Malmö (och sverigedemokraternas fortsatta uppgång). Två reflexioner är här av betydelse:

Det vi upplever i Europa sen åtskilliga år är en modern folkvandring. Människor från fattiga och krigshärjade länder, Irak, Libanon, Somalia, Iran, Västafrika försöker på olika sätt - ofta i desperation - komma till våra länder. De söker ett bättre, mera människovärdigt liv och blir en större och större del av Europas befolkning - också av den anledningen att så gott som alla länder, främst Tyskland, har negativa födelsetal. Vi blandar. Det finns ingen som helst anledning att tro - eller hoppas - att trenden ska brytas. Vilket innebär att Europa, inklusive Sverige, kommer att se enormt annorlunda ut om 50 år.

Den andra reflexionen är att det inte finns något alternativ till att gilla läget. Det betyder att den misslyckade invandrapolitik vi fört och för - att passivisera, diskriminera och göra bidragsberoende - måste skrotas. I stället måste vi på alla tänkbara sätt försöka få de nykomna i arbete. Hittills har inget av Europas länder lyckats särskilt väl - man kan tala om kris i både Frankrike och Storbritannien - och på många håll har man skapat precis det man minst av allt ville ha: en mer eller mindre permanent, bidragsberoende underklass av människor med annorlunda etnisk bakgrund än urbefolkningen.

Irakierna på Malmös gator är bara en illustration till ett fruktansvärt misslyckande.